

EESTI SKAUT

№ 3

20. JAANUARIL 1935

XIV AASTAKÄIK

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE
MALEVA PEASTAAP

TOIMETUS: Vastutav toimetaja: N.
KANN. Tegevtoimetaja H. TARI.

Talltaja: V. SUIGUSAAR

Toimetuse liikmed: R. TREU,
H. MICHELSON ja E. JÕGI.
TOIMETUSE JA TALITUSE

AADDRESS: Tallinn, Vabaduse 2.

Ilmub aastas 8 numbrit. Aastakäik
kr. 1.50. Üsiknumber 20 senti.

**Uue aasta õnnesoove
on saanud Eesti Skautide Male-
vale järgmised välisskautide or-
ganisatsioonid:**

1. Boy Scouts of America. Chief Scout Dr. James E. West.
2. Asociacion National Boy Scouts Argentinos.
3. Pfadfinder Oesterreichs. Fritz Toffler, int. com.
4. Svaz Junaku Skautu. Chief Scout. Dr. A. B. Svojsik.
5. Det Danske Spejderkorps. Int. com. Tage Carstensen.
6. Suomen Partioijat. Chief Scout Vernerii Louhivuori ja sekretär Pentti Särkisilta.
7. Bureau Interfederal du Scoutizme Français sekret. Henry Guerrean.
8. The Boy Scouts Association of great Britain chief Scout. The Rt. Hon. Lord Baden-Powell, G. C. M. G., G. C. V. O. K. C. B. ja Int. Com. Hubert Martin, Ery. C. B. E.
9. Magyar Czerkesz Szovetseg. Count Khuen-Hedervary.
10. Syonendan Nippon (Japan) Renmei. Chief Dir. Count Y. Hutara.
11. Latvian Boy Scouts Central Association. Chief Scout General K. Goppers.
12. Lietuvas Skautu Sajunga.
13. Norsk Speidergutt-Förbund.
14. Związek Harcerstwa Polskiego. Int. com, H. Kapiszewski.
15. The Roumanian Boy Scouts Association.
16. Los Exploradores de Espana. Chief Scout Don Juan A. Dimas.
17. Svenska Scoutradet. Kronprints Gustav Adolf.
18. Fédération des Eclaireurs Guisses. Chief Scout major W. de Bonstetten.
19. Gavez Skauta Kraljevine Jugoslavije.

**Tartu skautidel seisab ees
15. tegevusaasta.**

Suuri kavatsusi aastapäevaks.

1935. aasta kujuneb Tartu skautidele juubeliaastaks, maleval täitus 15 aastat. Mai kuu esimesel poolel kavatsetakse seda sündmust vääriliselt väljendada. Kuna Tartu skautlusel on tihedad sidemed eesti skautluse arenemiskäiguga, siis omavad need päevad kogu Eesti skautide peres suure tähtsuse ja tohiks loota, et just skautluse propaganda alal oma ülesande kõigiti täidavad.

Kavatsetud on 3 päevased pidustused, mis algaksid laupäeva õhtul ühise jumalateenistusega, millele järgneks tõrvikrongikäik ja langenuile austuskäiguga, siis omavad need päevad kogu Eesti skautide peres suure tähtsuse ja tohiks loota, et just skautluse propaganda alal oma ülesande kõigiti täidavad.

Kavatsetud on 3 päevased pidustused, mis algaksid laupäeva õhtul ühise jumalateenistusega, millele järgneks tõrvikrongikäik ja langenuile austuskäiguga, siis omavad need päevad kogu Eesti skautide peres suure tähtsuse ja tohiks loota, et just skautluse propaganda alal oma ülesande kõigiti täidavad.

Pühapäeval on paraad, millele järgnevad väispidustused spordiväljal. Pärast lõunat on väline suurmäng linnas.

Õhtul on aktus ja pidu. Esmaspäeva õhtul teostub meeleoluline osa, suurlõkke näol Toome orus.

Pidustustest kutsutakse osavõtma suures hulgal skaute teistest malevatest.

Aastapäeval ilmub sellekohane eriväljaanne, loodetavasti „Eesti Skaudi“ suuredandatud number suurema eks. arvuga.

Loodetavasti ilmub ka Peavanema eripäevakäsk.

Tartu skauditegelased loodavad endi külalistena näha kõiki vanemaid skauditegelasi eesotsas Peavanemaga.

Põhjanaan.

SISU: Teateid. / Meie lähemaid ülesandeid. / Meie rühm. / Suuskade valmistamisest. / Tuuletooja. / Teine kiri poegadele. / Arv ja väärtus. / Meriskautlus. / Teated. / Toimetuselt.

Meie lähemaid ülesandeid.

Skm. Rich. T r e u referaadi kokkuvõte VIII aastakoosolekult.

Kui jälgida skautluse senist tööd ja tegevust, siis võime rõõmuga konstateerida, et iga aastaga on ta läinud intensiivsemaks vastavalt skautlikele põhimõtetele ja tegevuse suunale. Täna ära kuulates malevate aruandeid võisime selles igatüki ise veenduda. Ka vanemad juhid, kes käinud malevaid instruuerimas, on näinud suuri muudatusi paremuse poole. Lisaks sellele on meie pere kasvanud kolme viimase aasta jooksul üle tuhande liikme võrra, koondades praegu endasse umbes 3500 skauti.

Kuid ükski saavutis ega olukord ei ole lõplik, vaid meie peame rühkima edasi. Tagajärjekamalt saame seda teha siis, kui aegajalt — ühiseks pereks kokku tulles, nagu aastakoosolekul — hetkeks peatume ja ühiselt pilku tagasi heites mõõdunud arvustame.

Tänaasel koosolekul lasub minul see ülesanne ja ma arvustan selles teadmises, et põhjendatud arvustus viib meid edasi, teen seda julgemalt, et arvustan ka iseennast kui tegeliku töö juures olijat. Kuid ma ükski ei piirdu arvustamisega, vaid tahan näidata ka suunda ja teid, kuidas halvast olundist üle saada.

Suuremad senised märgatavad puudused on:

1. Ühtluse puudus. Ühes kohas tehakse ühte, teises teist. Mõnel pool skaudeldakse peamiselt välitööga, mõnel pool sisetööga.

2. Tõhe ei ole rakendatud kõik skautlikud tööharud ja meetodid. Enamvähem töötavad rahuldavalt hundipojad ja skaudid — roverskaudid aga on organiseerimata. Iga üksus töötab iseisvalt, ei ole sidet hundipoegadel teiste karjadega — ega hundipoegade

karjal skautrühmaga. Selle asemel, et hundipoja east väljakasvanud poisid läheksid edasi skaudiks — paljud lahkuvad, kuna ei ole täpselt teada missugusesse rühma minna (rühmad on võorad).

3. Tuim, kuiv töö, vähe praktilisi töid.

Tavalised koondused on liiga ametlikud, palju „tarkust“ ja asjata targutamist. Korraldatakse tegevust ruumes ka siis, kui ilmastik lubaks seda väljas teha. Laagrid ja matkad ei haara kõiki skaute. Tööl ei ole kindlat sihti. Nokitsetakse veidi ühe asja kallal, — hüpatakse üle eelmist lõpetamata teise peale j.m. Isegi katseis vähesel määral ettenähtud praktilised ülesanded jäetakse sageli kahe silma vahele.

Salgajuhile ei usaldata sageli väiksemaidki ülesandeid. On palju neid, kes ei tunne loodust algelisemaltki — puid pöösaid, taimi j.m.?

4. Isiklik töö lonkab.

Sageli arvatakse, et koonduse pidamisega on ülesanded täidetud. Kergelt lähevad poisid meie ridadest seetõttu kaotsi, et ei ole midagi isikliku kontakti olnud. Poisid tasuvad liikmemaksu, aitavad truusti kaasa meie üksustele (majanduslikult) — kas on neil selge, milleks saadud tulu läheb?

5. Juhtide ettevalmistus on puudulik.

Nende kasvatamiseks ei ole samme astunud. Näiteks puudub üleriiklik juhtide kool, laager või vähemalt autoriteetne juhtide ettevalmistuskava kohalike malevate jaoks, mille tõttu on olukord nii kujunenud, et ühes kohas — koolis (kursustel) valmistatakse osavõtjaid ette I järgu teadmistega, teises III järgu omadega.

6. Ei ole igal pool veel välja kujunenud tseremooniad ja üldised pidulikud sündmused.

Nagu algajate vastuvõtt, hp. ülemineks skaudiks, skaudiks olemise aasta tähistamine — isegi niisugused sündmused, nagu 5, 10 ja 15 aastaseid skautjuubeleid oleme kahe silma vahele jätnud. Samuti mitmesugused tähtpäevad, kas või E. Sk. Mal. aasta-päeva pühitsemise.

Kuidas on laagrite tseremooniatega?

7. Kontakt vanematega, koolidega ja vanemate tegelastega peaks elavam olema.

S.S.Seltsid liiga väikese arvilise liikmeskonnaga, mõned neist sageli passiivsed. Koolidega ei ole sidet loodud, mida mõni teine organisatsioon on teinud. Endiste skautidega ei ole sidet loodud.

8. Majanduslik külg nõrgalt organiseeritud.

Kardame raha hankida, arvates, et meid seega valesti tõlgitsetakse. Vale!

9. Keskpunkt nõrk.

Peastaabi isiklik koosseis nõuab uuendamist, kuna peastaabi koosseisus on rida isikuid, kes üldse ei ole koosolekuil käinud. Ei ole revideerivat isikut, kes ütleks oma otsustava sõna puuduste kohta. Ka hää edu kohta.

Üldjuhi peastaabist eemaloleku tõttu ei ole võimalik viimasega kindlat sidet alal hoida.

Kõike seda siin kohal ette tuues tahan nüüd peatuda ka selle juures, kuidas minu arvates meie neist puudustest ülesaaksime.

Kõige pealt olen välja töötanud „Skautliku töö juhtnõõrid“, võttes aluseks B.-P. põhimõtted ja minul käsitada olevaid materjale, olles neid mallevaile välja jaganud on minu ülesanne kergem ja minul ei tarvitse siin pike-malt peatuda, tehes seda vaid mõninga asjaolu selgituseks ja täiendamiseks. Olen sinna põiminud enam-vähem kõiki neid võimalusi, millega kokku puutume skautlikus tegevuses. Seda oma töös rakendades saame üle ka oma esimesest puudusest ja meie töö võib muutuda stabiilsemaks. Lisan siia juurde veel seda, et umbes veerand sellest tööst on veel väljatöötamisel peamiselt lisade näol.

2. Tuleb luua tugevam süsteem, vastavalt ka B.-P. poolt ülesseatud põhimõttele ja alustele.

Suguharu! See moodustatakse hundipoe-gade karjast, skautrühmast ja ro-verklubist.

Sellega anname poistele kindlama suuna jõuda hundipojast roverini. Kõigi kolme ala tegevus ühises suguharus on koordineeritud vastavalt oma alale ja vastava süsteemi järgi.

Näeme ette, mida ka roverid peavad tegema, kuid ei maksa otsida neid väljast poolt. Noormees, kes olnud aasta või paar skaut, ei ole veel ro-ver, kasvatame neid ise.

Ei maksa segada ära üksik alade tegevust, s. o. hp. ei tee skautide tööd ja skaudid roverite oma. (Vaata vastavalt punkte 25—59; 125—173). Ühe malleva piires püütagu töö kooskõlastada vastavate alade vahel.

3. Elustagem oma koondusi mitmekesidusega ja tungime poiste hinge-ellu. Nad soovivad liikumist ja elavust. Seda saavutame mängudega, kuid ainult hääde ja elavate mängudega.

Ei maksa olla kärsitu, s. o. meie ei oota ära loomulikku skautlikku are-nemiskäiku, vaid juba kolme-nelja koon-dusega soovime neid näha järgu eksa-mis sammu edasi, vaatamata sellele, kas nad kõiki neid „meie tarkuse pähe va-lamisi“ on omaks võtnud. Säärase kiire ja pealiskaudse „jahvatamisega“ oleme meie juhid endid tühjaks jahvatanud ja sageli mõelnud sellele, miks skautluses vaid kolm järgu eksamit mitte aga roh-kem.

Lisan siin kohal ühe koonduse kava, mida olen katsetanud oma töös, senis-te tulemustega olen rahul.

1. Avamine — ülevaatus 5 m.
2. Meeleoluline mäng-võistlus 20 m.
3. „Tark jutt“, s. o. mingi skaudi teadmise edasiandmine sõnades 25 min.
4. Laulmine 10 m.
5. Praktiline tegevus 25 m.
6. Arutlus 20 m.
7. Jutt 15 m.
8. Lõpetamine 1 m.

See on sisetegevuse kohta, kuid üle kõige olgu igal võimalikul juhul meil esikohal välitegevus, jälgimisvõistlused, luuremängud, laagrid, matkad jne. (vaata 159; 192—267.). Teeme need alad huvitavalt, elavalt ja hästi, siis võime kindlad olla, et need haaravad kõiki meie liikmeid.

(Järgneb)

Meie rühm.

Viisil: Hoia kinni.

Täna meie poiste laulust rõkkab ilm!
Sirged read, ja särav silm.
Sammul üleväl, võimsal trummipõrinal
Sinine, kollane,
Meie rühm.

Neid meid vaatab, tõstab tervituseks kätt
Rõõmus nägu, lehviv rüüt,
Nüüd on möödas ta, läheb jälle lauluga
Sinine, kollane,
Meie rühm.

Skauudid, kõigil on meil julged mõtted peas
Kes siin seisvad sirges reas.
Olla tahame, valmis ikka alati.
Sinine, kollane,
Meie rühm.

PÄRNU ORAV.

Suuskade valmistamisest.

ajakirjast „Tõusev maa“

Meil on suusatamine maal ühenduse pidamise vahendina alles vähe levinud. Soome, Rootsi ja Norra on sellega meist aastakümneid ees. Seal on loomulik, kui 60—70 aastane peremees liigub suuskadel naabertallu või jälle kilomeetrite kaugele sugulastele külla.

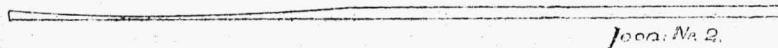
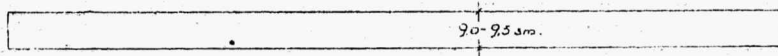
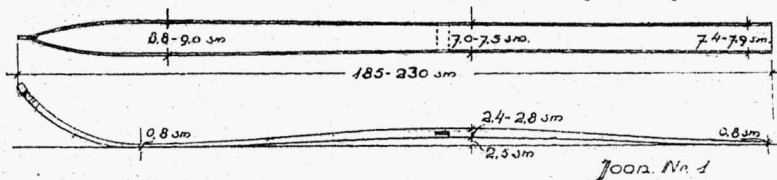
Silmaspidades praegust rahapuudust on soovitatav ise asuda suuskade valmistamisele. Toon allpool mõningaid näpunäiteid suuskade valmistamiseks.

Puu, millest kavatakse valmistada suuski, tuleb valida kuiv, painduv, tihe ja võimalikult aastakruviringidega paralleelne suusa tallale. Puu sütid peavad jooksma suusa tallast tahapoole välja, vastasel korral suusa kuludes kannatab suusa libisemis-võime.

Soovitavamad puuliigid oleks saar ja kask. Saar on painduv, niiskuse vastu kindel, hoiab hästi suusa mäaret all, kuid tema halvemaid omadusi on raskus. Kask selle vastu on kaalult kergem, samuti painduv, ei pea aga nii hästi, kui saar, mäaret all, kulub takuseks kui teda korralikult ei määrata. Veel võiks nimetada haava- ja männipuud. Kuid nendel on samuti

omad vead ja head. Viimasest s. t. männi puust valmistatakse suuski Norras eriti just n. n. „norra skii“ tüüpi, need suusad on osutunud headeks ja vastupidavateks. Männipuust suuskade puudus on peajasjalikult, et nad kuluvad ruttu. Muidugi siin tuleb valida õige tihe ja tõrvarikas männipuu. Toon näitena nimetatud „norra skii“ tüüpi suuskade joonise ja mõõdud (v. joon. 1). Valisin näiteks just selle tüübi, mis oma lihtsuse poolest hõlbus valmistada kodus leiduvate tööriistadega. Tähendatud suuskade pikkus on 185—230 sm, suusataja kõrguse järele: suusataja peab ulatama väljasirutatud käega vabalt kinni võtma püstiseisvast suusa otsast.

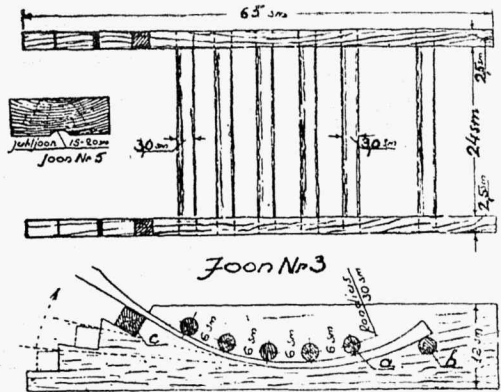
On nüüd puu valitud, tuleb see vastavalt joonise 2 järgi välja töötada, s. o. anda ühtlane laius ja paksus; suusa nina tuleb ainult osaliselt õhemaks võtta. Ei ole mõtet enne suusa-otsade painutamist suuske töötada välja lõpuliikult. Sest painutades suusa otsi võib kergesti puu katkeda, keetmise juures ära tõmmata ja siis oleks see töö asjata tehtud. Suuskade painutamiseks tuleb valmistada joon. 3 ja 4 toodud pain-

depakk. Tuleb täpselt kinni pidada joo-
sel toodud paindepaku mõõtudest, vas-
tasel korral ei täida paindepakk kül-
lalt hästi oma ülesannet. Suuskade pai-
nutamiseks tuleb suusa otsi keeta
suures pajas tundi paar. pärast
keetmist asetada suusa ots paindepaku
joon. 3 a ja b märgitud põikpuude va-
hele, suruda suusk pikkamisi pakule
kinnitades aste-astmelt joonis 3 märke-
gitud lahtise põikpuuga c-ga. Kui tahe-
takse suusa otsa rutem kuivatada, siis
võib suuska ühes paindepakuga lah-
tisel tulel soojendada, võib isegi natuke
pruuniks põletada. Pärast suusa kuiva-
mist paindepakul, tuleb veel suusa otsi
kumeruse seest poolt tulel põletada,
nis kaitseb suusa otsi edaspidi õi-
geks minemast. Peale kuivamist asuda
suuskade lõpulikule väljatöötamisele.
Selleks tuleb joon. 1 toodud mõõdud
kanda vastavalt puule ja nende järgi
suusad välja töötada; silmas pidada, et
suusk jääks keskest kitsam kui eest ja
tagant, mis vajalik suuskade hõlpsa-
maks suundamiseks. Alla keset suusa
talda, suusa pikkuse ulatuses tuleb te-
ha juhtjoon, mille kuju võib olla pool-
ümar või kandiline, (v. joon. 5). nii
kuidas kellelgi vastav hõvel on käe-
pärast. Juhtjoon peab algama suusa ni-
nast umbes 40 sm kauguselt. Järg-
mise tööna tuleb suusa keskkohast 8—
13 sm tahapoole suusast läbistada av-
us, pikkusega 4 sm, laiusega 0,5 sm,
jala kinnitusrihmale.

On suusad puhastatud, lihvitud, joo-
ned äärde kraabitud, siis katta alt ja
pealt puutõrvaga, hõõguvatel sütel tõrv
sisse põletada, suusad kuumalt kokku
siduda, tallad vastamisi kinnitada ots-
telt (pakkude vahele panna, millel
vastavad sooned sisse saetud), keskele
10 sm paksune puupakk vahele panna,
mille tagajärjel suusad omavad 2,5—
3 sm kumeruse, nagu joonisel 1 näi-
datud. Puutõrvaga kaetud suusad oma-
vad veekindluse ja pruuni värvi; neid
võib ka läikima poleerida, selleks tu-
leb suuski peale tõrvamist ja põletamist
lihvida kulunud klaasnaberiga siledaks
ja poliiturtropiga läikima nihkida.

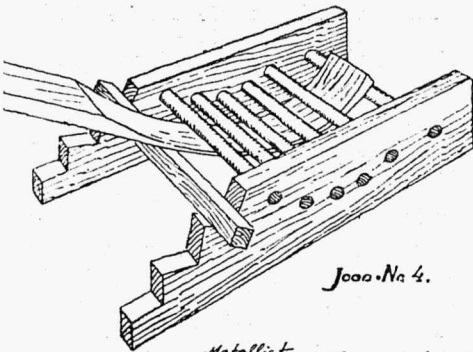
Suuskade kinnitusviise jala külge on
palju. Toon näitena siin kaks viisi, mis
on lihtsad kodus valmistada. Joonis 6
toodud kinnitusviis on väga primitiiv-
ne. See koosneb vaid 30—35 sm pikast
ja 4 sm laiast kinnitusrihmast, millel
ühes otas on kaks ja teises neli paari

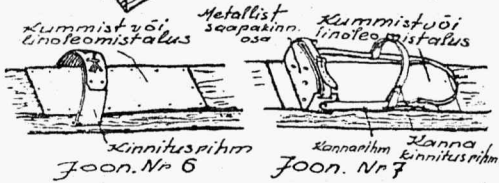
auke. Nende abil saab kinnitusrihma
kas koomale või lahtimale siduda. Sidu-
miseks võib tarvitada õmblusrihma.

Teine side (v. joon. 7) on juba täie-
likum. See side on laialt tarvitusel. Se-
da kodusel teel on ka võrdlemisi lihtne
valmistada. Koosneb kolmest osast: saa-
panina metallist kinnitus-asemest ühse
saapanina kinnitusrihmaga, kannarihm-
ast ja selle kinnitusrihmast. Metallist
näit. vitsraust, mille laius 4 sm ja
paksus 0,2 sm, valmistatakse nagu joo-
nisel 7 näha saapanina ase, millesse
saapanina ei tohi väga kaugele minna
sisse. Vitsraua otste avausest on läbi
pandud rihm, mis takistab saapanina
ülesse tõusmist. Vitsraua otste külge
(nagu joon. 7 näha) on kinnitatud nee-
de abil veel kannarihm, see on telli-
tav pandlaga. Kannarihma alla vaju-
miste takistamiseks on viimasele asada
abil ühendatud kannakinnitusrihm. See
side ei vaja suusast läbistatud kinnitus-
rihma avaust, vaid metallist saapanina
ase kinnitatakse suusale viie puukruvi
abil. Lume kogumise ärahoidmiseks on
jalakinnitus-kohale asetatud kummist või
linoleumist saapatalla pikkune alus.

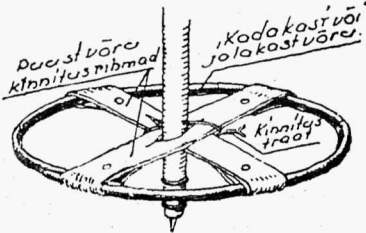
Suusakepi pikkus oleneb suusatajast:
kepid peavad mahtuma vabalt suusataja
kaenla alt läbi. Kepi materjalina tuleb
kasutada kõva ja sitket puud. Suusa-
kepp on ülevalt ovaalne, mille tõttu
paindele tugevam ja suusatamise juu-
res parem käes hoida. Kepi alumisele
ümmargusele otsale on keeratud sisse
teravaks tehtud puukruvi, et hoida li-
bisemast ja kepi otsa kindlustuseks on
keeratud ümber kepi otsa paar traat
võru. Et kepp lumme ei vajuks, sel-
leks on kepi alumisse otsa rihmade ja

Joon-Nr 4.

Joon-Nr 8

traadi abil kinnitatud puust võre, läbi-mööduga 15 sm.

Lõpuks mõni sõna suuskade määrimisest. Külma ilma puhul, kui temperatuur üle 15–20°, tarvitatakse suuskade määrimiseks puhast männipuntõrva. Keskilma jaoks 0–10° järgmiselt valmistatud suusa määret: sulatatakse kokku $\frac{3}{5}$ osa vaha, $\frac{1}{5}$ steariini ja $\frac{1}{5}$ searasva; hangunud nühitakse suusa talle alla ja hõõrutakse villase lapiga üle. Edgar Velber.

Tuuletooja.

(2. järg.)

Ja Laanehunt läks üles mäele, ja Tulevaimud ainult naersid, kui nägid teda, sest ta nägi välja nii tähtsuseta, vaevaline ja arg, et keegi neist ei kartnud kahju temalt. Ja ööse, kui Tulevaimud olid oma tantsul mäe otsas, Laanehunt varastas ühe tuletuki ja jooksis sellega Põleva Mäe kallakust alla. Kui Tulevaimud tema tegu märkasid, nad tormasid talle järele, punased ja

vihased susisedes ja sumisedes kui mehilaspere. Kuid Laanehunt oli siiski neist väledam; tukist langes sädemeid ta karvakuuele, kuid ta ei hoolinud sellest — vaid paiskus noolena edasi. Poiss nägi teda tulemas kui langevat tähte; ta kuulis Tulevaimude sisisevat vihast laulu Laanehundi kannul. Kui ustav loom lõõtsutades tema kõrvale langes, haaras poiss tuki ta lõugade vahelt ja paiskus edasi kui nool pingul vibult. Koduteele ta jooksis tagaetuna meeletuist Tulevaimest. Peale kauase, pingutava jooksu ta nägi järgmise jooks- ja jooksuvalmilt painutanult ootamas — sellele ta andis üle tuki ja edasi läks hullustav jooks Tulevaimude jälgides. Ja nii tukk anti käest kätte ja edasi läks metsik põgenemine ja tagaajamine kuni jõuti lumemägedeni, kust Tulevaimud olid võimetud üle tungima. Siis tahmunud vilkad jooksjad läksid edasi tõstes kõrgele tuki, mis hiilgas öösel kui täht, hõõgus punaselt ämarikus ja oli violetselt kahvatu koidu pimeduses. tõstsid kõrgele ja läksid vapralt, kuni jõudsid oma kodumaale. Seal nad hoidsid tule kivide vahel ja toitsid teda väikeste hagudega — nii kuuis oli õpetanud Laanehunt. Ja tuli andis nende rahvale sooja — oli sõnakuulelik sulane. Ja õnn ja rõõm valitses rahva seas. Ja jäädavalt sai poiss omale nimeks Tuletooja, ja jäädavalt Laanehunt kannab tuletoomise märki, sest karv tema lõugade ümber oli kollaseks kõrbenud sädemeist mis paiskusid tukist kiirel jooksul.

Teine kiri poegadele.

Hall Hunt.

Nüüd tahan teile palju rohkem jutustada Mauglist ja džungli karjast. Kas mäletate, millised olid tähtsamad džungli elanikud? Akela oli tark vana Hunt, karja juht, kes lebab koonduse kaljul ja valvab, et kõik noored hundid täidaksid karja seadusi. Tema just kui tuletab meelde vanemat inimest, kes õpetab noori, et neist kasvaksid tublid ja kasulikud inimesed.

Hans oli suur isekas tiiger, kõige tugevamate hammaste ja küüntega; kuid nagu sageli suurelised poisidki, ei olnud enesele julge, kui temale kallale mindi.

Tabaki oli „pugeja“ šakal, kes peksis keelt ja püüdis sõber olla kõigiga,

kui aga tema selle eest sai veidi teiste toidu ülejäägist. Samuti on palju poisse, kes on sarnased Tabakile, kaebavad teiste peale, lootes sellega omandada kiitust või asju, mis määratud hoopis teistele.

Nii teie näete, et džungli elanikud oma elus sarnanevad inimestele.

Kui Maugli võeti kaasa koonduse kaljule, et teda vastu võtta karja, siis see tähendas, et temal tuleb õppida kõiki karja seadusi ja kombeid, enne kui saada täieõiguslikuks karja liikmeks.

Vana karm Balu, kes oli väga tark, ehk küll pikatoimeline ja unine, lubas temale õpetada seadusi. Ja suur must panter Bagora, kes jõuline ja osav jahipidamises, võttis enda peale õpetada talle luuramist ja džungli töid.

Kui hundipoeg teab vaid karja seadusi ja salamärke, kutsutakse teda hellkämpaks. Nii kutsutakse teda seepärast, et minnes džungli jahile või mängima, ta ei tea, kuidas seda teha. Ta jookseb ja kargleb kui hull, eksib ära, kiirelt väsib ja ta vaesekese jalad või kädad on hellad ja haavatud.

Kuid nii pea, kui ta õpib õigeid hundipoegade tarkusi, saab temast juba õige hundipoeg. Ta saab pähe ühe kõrva.

Hundipoegade tervitus.

Nüüd jutustan salamärgist, millega hundipojad tervitavad oma juhte, vanemaid, sõpru, teisi hundipoegi, skaute.

Kõigepealt õpetan aga teile hundipoegade suurt tervitust.

Kui vana hunt — Akela, s. o. karja hunt või mõni teine juht tuleb teie koondusele teid tervitama, teie tervitate teda, kükitades ringis tema ümber, nii kui teevad seda noored hundid, hütate hundipoja suurt hütü. Kuid teie hütü ei ole vaid paljas tseremoonia, vaid see tähendab seda, et lubate teda kuulata ja tema käsku täita. Nii siis moodustage ise ringi (kuid kiirelt, sest hundipoeg kunagi ei „veni“), kükitage maha, kannad koos, põlved laiali. Tõstke üles oma pea ja hütütkite ülemaailmist hundipoegade hütü: „*A-ke-la, kõigest jõust püüame!*“ Hütüdes viimast sõna „püüame“ selgelt rõhutades, julgelt ja vägevalt ning kõik korraga. Selle järgi hüppate üles harkseisu ja teete mõlema käega hundipoja tervituse, kumbki ühel pool pead, mõlemal käel välja sirutatud kaks sõrme. — Mida see tähendab?

See tähendab, et teie soovite püüda, saada paremaks mõlema käega, mitte ainult ühega üksi, nii kui enamus noori poisse, kes tarvitavad vaid oma paremat kätt. Teie soovite olla paremad kahekordselt tavalisest poisist. Teie hoiate kaks kätt üheval kuni tervitatav hüüab teile: „*Au-u va, va, va!*“ Mis tähendab „*Akelat kuulge teraselt!*“ Viimase „*va*“ juures hundipojad lasevad vasaku käe alla, kuna parem jääb edasi üles: Tervitatav hüüab: Hundipojad „*saage paremaks!*“ — millele kari vastab: „*püüame kõigest jõust!*“ Kusjuures sõna „*jõust*“ juures lasete parema käe alla, samal ajal hüppate jalad kokku ja jääte „*valvel seisakusse.*“

Mis teie arvate, on see väga raske? Ei ole. Nõuab aga natuke harjutamist ja karja hundi tähelepanemist, kui ta seda teile õpetab.

Nüüd tutvustan teid hariliku hundipoja tervitusega. See tehakse ainult parema käega kaks sõrme „*harkis*“, kusjuures nimetissõrm surutakse peakatte juure (peakatteta — öla kõrgusele). Miks kaks sõrme välja sirutatud?

Teadke, et ka hundipea kahe ülespoole tõstetud kõrvaga on sarnane meie tervitusele. Hundipead kasutatakse kui hundipoja märki. Kui kohtate teist hundipoega või skauti, ehk kedagi hundipoja või skaudi märgiga, tervitage neid hundipoja tervitusega. Tervitus ei ole meil sunduslik, kuid aga viisakas ja tubli hundipoeg ning skaut tervitab teist, nagu inimesed, kui nad tänaval kohtavad tuttavaid, tervitavad neid — samuti teevad seda hundipojad ja skaudid seda enam, sest hundipoeg ja skaut on vend igale hundipojale ja skaudile.

Tabaki tants.

Tabaki on šakal, ümberhulkuv hulgus. Ta kardab käia üksinda, mispärast hoidub kokku teiste šakalitega. Kuigi Tabaki püüab välja näha hundina, ta ei suuda pidada jahti või omale toitu muretseda kui hunt, vaid hulgub ringi ja püüab seda varastada või kerjajate teistelt. Seda omades, ta ei tana selle eest, küll aga kargleb ja keksleb ringi ning isegi segab teiste mängu, näidates end seega päris „*kardetavana.*“

Samuti on palju poisse, kes „*hulavad*“ ringi kui Tabaki, sarnanedes peale selle veel tihti eeslile või mõ-

nele kerjusele, kes valmis paluma senti või mõnd maiuspala, sealjuures osates kõrvale põigelda igasugusest tõöst või ülesandest. Nemand on alati valmis naerma teiste üle, neid tõgades või visates nende peale muda, kui aga on küllalt kauge vahemaa, et parajal juhul saaks „säädred teha“ — mille pärast on tõesti ka väga karde-tavad“. Ma tahaksin loota, et ükski meie hundipoegadest ei sooviks omale teenida Tabaki nime.

Hans oli suur, vägeva väljanägemisega tigger, sealjuures võimata suure-line, hoopleja. Ta ei ole nii leidlik ja osav, et pidada jahti suures metsas, vaid ta luusib ringi perede või kodude ümbruses, et seal kinni nabida mõnd tallekest või mõnd vanakest, kes on magama jäänud. Muide, tema väga kardab inimest.

Tabaki — šakalid — loodavad Hansust suuri asju. Kuigi nad teda kardavad, ometi nad jälgivad tiigrit ja püüavad, et temale meeldida, ikka ja alati korrutada, et ta on kõige vägevam ja ilusam džungli elanik kogu maailmas. Loomulikult nad teevad seda seepärast, et ta viskaks neile oma saagi üle jääke, kui omal kõht juba täis on.

Ma tean, Hansusid on ka poiste hulgas — nad on suuremad isekad poisid, kes hirmutavad vähemaid, et neilt välja pressida seda, mida soovivad, kuid ise on sedamaid arad, kui vähem mõtleb korraks oma sõrad neile vastu panna. Samuti on ju poiste hulgas ka šaakale, kes teiste ees „poevad“ — eriti seda teha armastavad juhi silmis. Väikesed poisid! Ärge unustage, et teiste äraandmisega, teiste peale kaebamisega, ehk selja taga rääkimistega veel teie ei teeni „kannuseid“, eriti aga juhi silmis. See võib teile rohkem kahjuks kui kasuks olla. Loomulikult, kui teie märkate mõne oma sõbra juures ulakust või üleastumisi hundipoegade seadustest või kommetest, peate sellest oma juhile rääkima, kuid seda ütlete ka sellele poisile, kelle peale teie kaebama lähete. Kuid mõtle ka selle peale, et ehk võid ise seda poissi aidata, et ta enam nii ei teeks. Tabaki tantsuks kari jaotatakse kahte ossa. Pooled hundipojad — juhiga, Hansuga, on Tabak'id, ülejäänud hundid, kelle juures muidugi on ka Maugli.

Tabaki ja Hans esinevad kõige pealt, kuna hundid magavad teises nurgas. Šakalid moodustavad ringi ümber Han-

su, kes uhkelt end välja sirutand — keskel — ta on poosis, millest peaks igatüks välja lugema „Ma olen Hans, tiigrite kuningas!“ Ta naerab omaette, kuna šakalid käivad roomates ümber tema. Hetk hiljem üks Tabakidest jääb ringis seisma, teeb sügava kummarduse Hansu poole ja alandlikult tõmbab küturu selja. Hans oma suures hiilguses ja toreduses tõukab teda jalaga eemale. Tabaki ehmatab lõõgist, kuid ikkagi teeb suure kummarduse, just kui tahaks öelda: „Tänan väga!“ Ja jookseb tagasi oma kohta. Kogu aeg võis Hans teda näha, kuid kui jõuab oma kohta tiigri selja taga, sünnib temaga suur muudatus — ta lõpetab kummardamise — pugemise — ja lõpuks näitab talle „pikka nina“.

Mis teie arvate, kas pole küllalt viisakas? Nii kaua kui silmi ees, roomatakse ja kummardatakse — ollakse aga selja taga ehk eemal, näidatakse „pikka nina“, rusikaid ehk midagi muud. Kas ei ole samasuguseid poisse ka meie hulgas?

Kuid seal liigutavad eemal hundid. Nemand tormavad šakalite peale — igaüks haarab ühe ja viivad eemale. Kui „lahing“ lõppenud, siis Hans, kes kogu aeg närviliselt ja kartlikult oli „lahingut“ pealt vaadanud, märkab, et on üksinda ja mõtleb endamisi: „Ma olen vägevam kui kunagi enne, ma olen džungli ja tiigrite kuningas!“ ta hüüab seda kõvasti, lootes, et kõik džungli elanikud teda kuulevad ja ka teda usuvad. Džungli elanikud vast võiksid teda uskuda, kuid Maugli tundis tiigrit kui arga — argpüksit. Ta tuleb õige tasa, kätt välja sirutades (näpuga näidates) ja kindlalt vaatab tiigri-le. Hans ei või vaadata inimesele. Ta on hirmul, kuigi püüab veel edasi seletada, et on džungli kuningas — aegajalt muutub ta hääle aramaks ja viimaks muutub vaid mõminaks — kuni kukub maha Maugli jalge ette.

Tants on lõppenud. Teie tunnete, see on kaunis raske tants, kuid on väärt, et seda õppida — ja õppida korralikult ning tähelepanelikult. Mõni võib ka siin pudrutada, eriti siis kui küllalt tähelepanelik ei olda, kuid aga hundipoeg peab ju õppima tähelepanelikuks, korralikuks ja tublikuks hundipojaks. Nende soovidega astume uude aastasse ja kui kuulen, et olete selle tantsu hästi ära õppinud, siis järgmine kord kirjutatan teile mingist uuest.

Hundud „saage paremaks!“

Arv ja väärtus.

Vanemad skauditegelased ja teadlikumad nooremad juhid rõhutavad alati skautluse mõju poistele nende arendamises, kasvatamises, igati nende seesmise väärtuse tõstmises, ja püüavad sel otstarbel süvendada skautlikku tööd. Nooremate hulgas aga pahatihti valitseb liialdatud aukartus ka arvu vastu. Näha oma üksust arvuliselt suurena on mitmegi väiksema juhi soov. Selle soovi täitumisel salga ja rühma juures aga kannatab skautlik töö tugevasti. Et nende üksuste arvuline koostis täpsalt määritletud, on hää, aga nende juures tikub esile tulema kõrvalekaldumisi, kuna uute liigete juurdevõtmist pea alati toimitakse, ning arvukaks muutunud üksuse vähendamist ja liigete üksteisest eraldamist ei taheta järsult viia läbi.

Lord Baden-Powell arvab, et rühmajuht, kes suudaks tulla toime üle 30 poisiga, nii et kõik juhi ülesanded oleks täidetud, on üliinimene. See näitab, kui oluline töö edukuseks on õige arv. Suurema arvu juures juht kaotab poisiga vajaliku kontakti. Ainult tegevusest osavõtt ei kasvata mõeldud määral skauti. Ta peab oma eesmärgile lähenev olema sel moel, et ta alati on skaudi seaduste, käskude mõju all. Need pole ju loodud selleks, et neid ainult eksamiseks selgeks õppida ja unustada, või ainult juhi kõne teemideks koosolekul. Ja selle mõju suurendamiseks nõuandmisega, eeskujuga, on juhi isiklik kokkupuutumine poisiga arvamatu väärtusega. „Noorte hinged on nagu vaha, millesse võib vajutada õpetusi nagu pitsateid.“ Seetõttu väikseima üksuse juht ei saa minna välja arvu suurendamisele, olgugi et see võiks talle pakkuda teatud rahuldust tema töötunnistusena väljaspool. See mõttes siin mängib osa puht isiklik motiiv. Olla ilus näha kui rühm tuleb jalutuskäigul suurena juhile järele, „just kui mets mühab“, nagu väljendas seda üks sajapoisilise rühma juht. Pilkena mets juhtub olema roheline, milline on toore, mitteküpse kohta tarvitata väljendis. Selline arvu rõhutamine mingil välisel põhjusel on lubamatut. Selles oleks äärmuseni mindud, nagu mõni noorem juht mõnel mõjutusel on sattunud teisegi äärmusse oma sisuväärtuse rõhutamisega. Need on need, kes kipuvad poissi igati „kasvatama“ alalise sea-

duste ja oskuste leierdamisega, kuni poiss neist tüdib ja tegevuses leigeks jääb. Kuna arv sel juhul mängib vähe rolli, siis agarasti kustutab ta tüdinu nimestikust, mõtlemata järgi, kas igal sammul loengupidamine eesmärgest polnud vale, et tegevuski arendab poissi. Sellise kiire mahakustutamiseiga on liiget hinnatud liig vähe, odavasti nagu hiinlase elu. Et oleks järel ainult soovitatav element, olevat hiina politsei kunagi laskund tappa 20737 hiinlast sellepärast, et need olnud palja peaga. Muide, taevapoeg võib palja peaga käia, ainult et sel päeval õlnud vihmane, keiser vaadanud välja oma palee aknast, küsinud oma teenrilt, kas peaks olema keegi sellise ilmaga väljas paljapäi. See saanud välja politsei kindlaks tegega, kas leidub. Peale lühemat aega võidi keisrile teatada hiina viisakuse kohaselt, et tema õnnelikus ümbruses ei ole elamas ühtki kes on mütsita.

Palju enam kui nooremate juhtide juures on tarvilik vanematel ja suuremate üksuste juhtidel tähelepanu pöörata arvu ja väärtuse õigele hindamisele. Avalikkuses on viimasel ajal väga sageli kõnet olnud noorte organiseerimisest. Võibolla on mõnigi skauditegelane ja juht sel puhul mõelnud meiegi organisatsiooni liikmeskonna täiendamisest. Sel ja muulgi puhul oleks tähtis panna tähele, et kui suurema üksuse juht(kond) tahaks suurendada skautide arvu, siis selleks on mitmed teed, millest mõni paremnäiv hiljem võiks osutada hulga halvemaksiki. Näiteks ei ole otstarbekohane hakata suure lärmiga registreerima uusi liikmeid, samuti nagu sisuväärtuse tõstmiseks pole vajalikud moraaliõngud ega käsud järgmiseks koosolekuks omale pähe tuupida nii ja palju skauditeadmisi. Telki mahub teatud arv poisse. On neid vähem, pole telk hästi kasutatud. Paneme neid sinna rohkem, kui ette nähtud, neil on seal ebamugav, pole kellelgi õiget paika. Ja kui tuupida neid üha sinna juurde, võib telk rebeneda. See tuupimine on sarnane kiire arvu paisutamiseiga.

Tallinna malevas oli 1922. aastal üle 2000 skaudi. Mingil välisel põhjusel, milleks seekord võis olla poiste vaimustus mingist vormirõivast ja tahe osa võtta avalikest paraadidest, oli arvu

tõstnud suureks. Poisse tuli juurde ajalehekuulutuse peale, et „skaute torvis“, või lihtsalt seitse poissi kambas ühe ninamehe eestvedamisel, kes ise ei teadnud muud, kui et tema kinnitatakse mingiks tähtsaks asjameheks, kelle tiitel „salgapäälük“. Vaevalt oli see moel see 2000 kokku saanud, kui see jääle kohe lagunema hakkas, kuni järel oli ainult 300 ümber, milline arv püsis tükk aega, enne kui hakkas uuesti tõusma. Arvu liigse paisutamiseega oli see kahanenud väiksemaks kogu selle maleva ajaloo. Selle kahe tuhandega polnud midagi peale hakata, vale põhimõtetele oli tahetud oma organisatsiooni teha võimsaks, neile polnud loodud teotsemisvõimalusi asjatundlikkude juhtide all — ja 2000 hajus. Näib nagu oleksid nad läinud ja kuulutanud, et see or-

ganisatsioon on väärtusetu — ja põhjustanud kauaks väikse arvugi.

Nüüd Tallinna ja kogu Eesti skautide maleva on juba kaua olnud arviliselt kasvamas. Ajast, mil on hakatud rõhku panema töö süvendamisele, on iseenesest kasvanud ka arv. See viitab, kuidas tuleb suhtuda arvu ja väärtusse. Kui tahaksime arvukamat poistemassi ligi tõmmata ja neist teha tublisid skaute, peame süvendama skautlikku tööd, looma uutelegi tõsise töö võimalusi organisatsiooni raamistikku laiendades häade juhtide näol. Sel moel kujundub tugev ja ka arvukas organisatsioon, vastasel korral oleks arv ainult kuliss, mis võib olla hiilgav, aga ilma tugeva struktuurita võib vajuda ka kokku.

Nskm. R. Papp.

Suur osa poisse tahavad olla meriskautid — neile on kirjutatud raamatuid, kuid kahjuks ainult võõrkeeltes. Mõned neist on üldtuntud, nagu: „Scouting for boys.“ Ka see osa poisse alluvad kõigile skaudisäädustele ja juhtnõuadele. Kuid seal on nimetus, omadusi tunnuseid ja kohustusi, millega ühel „kuivamaa“ skaudil pole midagi peale hakata — kuid nad on ülitähtsused meriskautidele.

Muidugi, meremehed teavad nii mõndagi rohkem laevadest ja merest, kuid skaudid peavad tundma, mitte ainult tehnika tippsaavutisi, vaid ka vana aja teid ja laevatüüpe, nagu neid tarvitati maailma esimestel merereisidel. Ajalugu tunneb mereröövleid — piraaate, orjalaevu ja röövlaevu. Palju on juttudes tõtt, kuid on ka palju, mis näib tõena. Neis juttudes on palju hääd ja halbade omadustega kangelasi. Parmaid neist võime nende kommetele järelle pidada esimesteks meriskautideks, nad olid mehised võitlustes ja teganemistel. Mereröövritel seevastu polnud midagi ühist skautide tõekspidamistega. Kõigile skaudisäädustele nad tegutsesid vastupidiselt: neil polnud kuningat ega isamaad, mille kasuks nad tegutsesid. Kunagi polnud nad kasulikud teistele, kunagi ei aidanud nad

kedagi. Nad eranditult mõtlesid ainult enese häoolule. Siiski, lugege ka mereröövlike jutud läbi otsast otsani ja õppige neist, kuidas mitte toimida.

Mõnikord viib merioskussõnade mitetundmine raskustesse, kuid neid on võimalik kiiresti ära õppida — siis selgub, et asjadel merel on hoopis uued nimed kui asjadel maal. Ja seetõttu jääb „maamehel“ nii mõnigi meremehe oskussõna arusaamatuks.

Pole sugugi vaja meriskautele õpetada suurte laevade juhtimist — kuid on tarvilik õpetada paadi käsitamist, et olla abiks sadamas ja rannal. Samuti peab meriskaut olema võimeline andma kasulikke ja usaldusväärseid teateid läheduses oleva veekogu ja meremärkide kohta, mis nähtavad ümbruskonnas, ning lõpuks on üle kõige, et poiss saaks kasulikuks elupäästmisel ja õnnetuse vältimistöödel.

Meriskaut on kõigepäält skaut ja seepärast on ka meriskautluse aluseks „scouting for boys“ ning tal tuleb täita skaudi säädusi, määrusi, teada ning osata signaliseerimist semafori ja morsega ja üldse teada kõike mida teab skaut.

Meriskautlus on lihtsalt üks skautluse haru, kus võimalikult kõik tööd tulevad teha vees või vee pääl — enamus paadis. Pole just eriti tähtis kas „laev“ rannetel liikuv või kindel ehitus kaldal. Hoollitseda tuleb et paat või paadid oleksid võimalikult „peakorterit“ lähedal vees või kaldal.

Vaadake ametlikke määrusi, kinnitusi ja jaotusi, mis moodustatud meriskautidele. Vorm ja eksamid on meil Peastaabi ja skautmasterite kogu asi — siin ei ole üksikutel poistel palju kaasa rääkida võimalik.

Suur osa õpetusi poistele võib anda kodus, kus mõned skaudid kohtuvad, ning rohkemteadja poiss saab aidata teist lihtsamais asjus, rühma ja salga koondusel saab siis asuda juba raskemate küsimuste kallale.

Harjutusi võib korraldada igalpool vetel, mis on küllalt sügavad paadisõitudeks. Nii on võimalik asutada sisevete rühmi, kes sõbralikult koostööd teevad mereäärsete rühmadega. Kui aga on pääsemine merele lihtsam, tuleb õppida meremehe töid, elupäästmist jne.

„Suvekodu“ võib ehitada paadi jaoks ka kusagile randa kus aegajalt laagris käiakse, muidugi kulub selleks ka raha materjali ostmiseks, kuid kõik tööd võib teha skautidega. Hääd oleks niisugune „suvekodu“ ehitada jõesuhu või kusagile varjulisema lahe äärde, kus kõiki töid võib teha isegi halva ilmaga. Paadi sildumiseks peab merepõhi olema soodne. Peab võimaldama maanduda ja tarbekorral ka paati kaldale tõmmata. Paadi slipi kasutamisel pole karta paadi hukkumist kaldal.

Meriskautluse suureks eesmärgiks, on poisid viia laagrisse paatidega. Meresõit kosutab tervist ja annab skautidele rohkem teadmisi mereasjandusest päevas kui raamatute lugemine kuu jooksul; siiski enne paati astumist on ütlemtahta tähtis et need kes asuvad paadi juhtimisele, on tuttavad sõudepaadi käsitamisega. Meeskond peab oskama komando järele sõuda ja tundma kõiki tehteid: aerude, tollide, paadi vanguliga jne. kõik tuleb teha osavasti, vaikselt, veatult ja silmapilkselt, nagu see tarviline. Ainult hästi stiili järele sõuda oskamine pole veel küllaldane — on tarvis asjatundlikult toimida laevadele teeandmisel, murdlainete, maandumise puhul paadi kinnitamisel ja hulgal muil juhustel.

Ei tohi purjega sõitma hakata, kui meeskonnas leidub veel keegi kes ei oska sõupaati käsitada. Kunagi ei tohi sõita merele purjepaadil kui meeskonnas on mittejuurajaid. Merele minnes peab olema alati keegi kaasas kes oskab laitmatult juhtida purjepaati.

Ammutage teadmisi: merevooludest, kuidas tõsta ja allalasta purje, tuletegemist, toiduvalmistamist, telgi püstitamist purjedest, teotsemist suure tuulega — lühidalt kõigis sada ja ühes asjus, mis on sagedased igapäevases elus tõelisele merimehele. Alul kui juht ei tunne veel kõike tarvilikku, võib juhatada asjatundja, kelle sõna on vastuvaidlemata seaduseks — merel ei sallita vasturääkimisi. Igal skaudil on oma kohustus isegi oma koht kindlaksmääratud harilikus töös. siin ei saa olla ühtki „lõbureisijat“. Mida üks mees saab teha, seda kaks teevad halvemini.

On tähtis, et meriskautidele käsitada on ainult paadid, mitte aga laevad. Väikesed paadid on poistele kergemad käsitada ja on poiste jõukohased. Suur paat tütab poisid ära ja valitseb poiste üle. Seetõttu võib suur paat palju kergemini hukkuda kui väike. Suured paadid on raskelt juhitavad ning muutuavad poiste käes rutem kõlbatuiks kui väikesed, milliseid poisid on suuteelised käsitama täiesti.

Muidugi ei saa ka minna liialduseni, ning merel võtta tarvitusele sisevete kergete venet, mis on liig madal, liig kerge ehitusega ja liig nõrk mere jaoks. Vana päästepaat või „väljateeninud kutter“ mida mõnikord saab osta mõne krooni eest, või mida kui kõlbatuid antakse meriskautidele, võib teha esmajärgulisteks laagris käigu paatideks jõgedel, järvedel sisevete rühmadele.

Astudes meriskautrühma ei tule arvata et olete elukutseliseks merimeheks hakanud. Vaid astute rühma kui leidub huvi paadi käsitamise vastu kui meeldib käia laagris, püüda kalu vabal ajal. Olles rühmas näete, et mereskaudid on alati skaudid. Hiljem leiate, et see töö oli kasulik elu jaoks; te armastate merd, nagu olesite olnud meremees. Te võite edasitöötada mereväes, merekaitseliidus või laeval meremehena aga samahästi võite hakata rätsepaks, kinsepaks kuid teadke, et mitmekülgne mees on kasulikum kodanik riigile, kui mees kes valdab vaid oma kutset.

Ha-Ta.

Surma läbi lahkunud
Eesti Skautide Maleva esimest peavanemat ja
Tallinna Skautide maleva vanemat

LEOPOLD TÕNISON'i

Leinab Eesti Skautide Maleva.

Tallinna malevast.

Suursündmuseks olid Emapäeva pidustused — mis peeti kahes osas. Jumalateenistus Toomkirikus ja nädalhiljem Emapäeva pidustused Reaalkoolis. Jumalateenistust pidas maleva õpetaja P. Kuusik kiriku täie vanade ja noorte ees. Kontsertosas esinesid Gaidide maleva laulukoor, ja sk. Udal viiulil, kuna orelil — orelikunstnik M. Tari

Emapäeva pidustustist võttis osa peale 2000 inimese, vaevalt jätkus ruumi — Nõelalgi maha kukkumiseks. Juba möödunud aastal tehti otsuseks, et emapäeva pidustused tuleks pidada Estonia kontsertsaalis — kuid kui arvasime, et augusti kuust jätkub saali kinnipanemiseks, siis väga eksisime — saime õpetuse, et peame seda tegema palju varem. Püüame seda teha juba õige pea nüüd. Pidustused ise. Maleva orkestri helidel — marssisid skaudid ja gaidid saali. Nende paigutamine lavale maleva juhi poolt oli oma ette suur-saavutis — kuid ära nad paigutati — kuigi saba ulatas ukse taha. Peavanem võetakse vastu tervitusmarsiga — maleva juht esineb temale ettekandega. Peavanem tervitab noori ja avab pidustused. Kõik laulavad Sk. hünni. Peokõne pidas Sk. rühma vanem, kooli dir. Ernst Peterson. Eriti päeva tähtsust alla kriipsutades — peab vana skautsõber südamlüki kõne nii vanadele kui noortele mille järgi lauldakse Emade hünni „Üks paigake...“ Skautmaster Richard Treu annab lühikese ülevaate mõlemi maleva möödunud aasta tegevusest ja töötab noorte nimel, et jäävad tublideks isamaa lasteks, nagu ütleb seda gaidi ja skaudi II seadus. Selle järgi lauldakse hünni. Järgnevad ülendused ja muu tunnustuste jagamine möödunud suve tegevuse eest. Juba dip-

lomite rohkus, peale 120, tõendas aktiivset suvist tegevust. Parima matkapäeviku omanik II jsk. J. Asik sai auhinnaks matka saapad — mida oli annetanud A/S Gloobus — sportliste saavutuste eest oli eri auhinna väljapannud rühmavanem Voldemar Puhk — individuaal auhindu mitmesugustel võistlustel — hõbe asjade näol Jüri Lossman jne.

Erilise austuse osaliseks said 1 gaidi ja 4 skaudi emad — kes rida aastaid malevast töös. Tänu osalisteks said pr.-d Birk, Mardeat, Rumjantsev, Nütonov ja Karomeeter.

Punase Risti Peavalitsuse tegelased hr-ad Maddison ja Niiman, said nende auvanemaks valimise puhul erilised diplomid, mis skaute endi poolt käsitsi maalitud nahale. Sellega oli ametlik osa läbi ja järgnesid gaidide ja skautide etteasted: gaidide ja skautide laulukoor, võimlemine, tõrvikutega võimlemine, ja palju muid skautlisi vigureid. Kaks tundi oli ettenähtud tantsuks — kus traditsiooniks, et avavalss tantsitakse ainult emadega. Kui vahel on vaieldud, kas tants sobib emapäeva pidustuste kavva, siis kindlasti, kes seda rõõmust peret nägi — ei kahtle selle üle, et see sobib — ja nii vanad kui noored tundsid end ühisel pidupäeval. Peale muu oli korraldatud ka veel loterii-allegrii, mis aga juba mõne tunni pärast osteti tühjaks (2000 pil.). Kell 11 õhtul oli pidustuse lõpp ning igaüks läks rõõmsa meeleoluga koju — loomulikult peale „staabi meeste“ ja mõninga nende kaastundja — sest oma paar tundi andis veel rügada — kui riidekapid ja toolid oma kohtadele said, vaatamata sellele, et mõne asukoht üle 1/2 km peopaigast eemal.

Rahaline aruanne: peale 650 kr. tulu.

Palju abi pakkusid seekord rohkearvuline mammide pere, kelle õul täielikult lasus seekord einelaua korraldamine ja loterii asjade hankimine. Kuigi tööd oli neil rohkesti — siiski tagajärg peale hää peo kordamineku on see, et uuest aastast hakkab malevas tööle mammide rühm, mis töötab tuua võistlust olemasolevate skautrühmadele.

Ruumide suhtes võib maleva tunda end nüüd õnnelikus olukorras — saime juurde veel ühe suure ja kaks vähemat tuba — seega kokku nüüd 6 ruumi ja kõik Punase Risti Peavalituse lahkel kaasabil. Remondi tegid skautid ise ja varsti on nendes ruumides täielik skautlik kodu.

Muide, töö läheb kõva hooga — ja veel hoogsamalt uuest aastast — sest tegevuskavas on mõndagi uut.

R. K.

Kaks aastapäeva.

Oktoobri 25. täitus 9 aastat mil Tallinnas asutati skautide XII rühm. Rühm on selle aastate rea püsivalt teotse nud. Kuuenda tegevusaasta alul asutati rühma juurde hundipoegade kari; ka see püsib, — nüüd juba viies aasta.

Neid kahte aastapäeva pühitsetesid mõlemad üksused pidulikult 10. novembril ühise tee- ja koldeõhtuga.

Läänepoiste Ridala rühma emapäev.

Laupäeval, 8. detš. õhtul peeti Ridala skautide ja gaidide rühmade emapäeva pidustusi, kusjuures vanemad igatpidi aitasid.

Pidu õnnestus hästi, kuigi linnast skaute, ega gaidide ei lubatud tulla, seal olla pool malevat pikali maas, leetris muidugi, vigvam kinni, emapäev edasilükatud ja teab mis imet veel tehtud. Ainult Karl tuli ja rääkis, nagu seda Peikeli Ats aastakoosolekul tegi.

Alguses oli muidugi aktus, palve, lauldi, rühmavanem hr. P. Veltberg kõneles emapäevast ja skautlusest, andsime töötuse, Hilja ütles oma luuletuse. Peo kavas olid koorilaulud, näidend, skautide laulud ja laagringlad.

Meid on siin, Ridalas, gaididega ja hundipoegadega kokku üle veerandsaja.

Üksik Orav.

Ridala gaidid valisid.

Päale emapäeva peeti Ridala gaidide suurnõupidamine, kus valiti rühma-

vanemaks pr. Veltberg, rühma abivanemaks prl. A. Neider, rühma juhiks gd. Hilja Veltberg.

Lähemal ajal tahetakse asutada rühma juurde ka hellakeste salk.

Nõmme vanaskautide klubi 1935. a. tegevuskava.

„Nõmme Vanaskautide Klubi“ asutati selleks, et võimaldada endistel parematel Nõmme skautide maleva liikmeil, kes aja jooksul skautlusest tõöst loobunud, uuesti rakenduda enesearendusele skautlikel põhimõtetel.

Tegevus asutamisaastast (25. mai 1934. a.) kuni tänini on olnud elav. On suudetud anda lõplik kuju organisatsioonile, korraldada kodu- ja sisekord, väljatöötada vorm, märgid jne. Peale selle on korraldatud rida referaate, mõned vaieelusõhtud, paar väljasõitu, jalgkäsi- ja võrkpallivõistlusi kaitseväge üksustega, ohtralt klubiõhtuid ja paar omavahelist koosviibimist teatud tähtpäevadel.

Edaspidine tegevus: Tuleks mainida Nõmme skautide maleva 10. aastapäeva pidustuste ettevalmistusi. Igal nädalal üks referaat teaduslikelt, skautlikelt, kasvatuslikelt, seltskondlikelt, kirjanduslikelt või mõnelt muult alalt. Iga iseloomu omaduse arenduseks on kavatsus ametisse panna juhti, kelle kohuseks oleks pakkuda klubi liikmeskonnale kõike seda, mis taotleb selle iseloomu omaduse arendamist. Talve jooksul tulevad korraldusele suusatamise ja talimatka võistlused, on isegi kavatsus korraldada lühiajalist, võib olla ainult ühe ööpäevalist talilaagrit. Skautide tegevuse elustamiseks on klubi alati valmis instrueerima rühmi ja kavatses korraldada mõned huvitavad skautlikud võistlused skautrühmade skautliste auhindadega. Kevadepoole tehakse terve rida matke endistele laagrikohtadele, et elustada mälestusi skaudipoi si east ja loodetavasti ka mõni lühiajaline laager, et meeldetuletada vanu laagritarkusi, mis vajalikud maleva aastapäeva pühitsemise pidustustel. Suvel muidugi võistlusi kehalise kasvatusel alal jne. Kava läbiviimiseks on ainelisi raskusi, mida loodame ületada aga paari peoõhtu või mõne muu rahalise ettevõttega. Skautide maleva 10. aastapäeva pidustuste läbiviimisega loodame tuua tulu ka ainelisest küljest malevale aga ka laialdast propagandat skautlusele.

Pärnus möödus skautlik

tegevus emadepäeva tähe all. Väikesed hundipojad ja suured skaudid juba kaua aega varem asusid proovidele, harjutustele.

Algas Pärnu gaid-skautpere suurpäev, kus mõne skaudi tegevust eriti eeskujuks säieti. Aktus lõppes suure Eesti ripu austamisega. Järgnevad ettekanded leidsid vaatajais sooja poolehoidu. Kogu vaev tasuti mitmekordsest ja võidi konstateerida rahuldusega, et skautlus on astunud jällegi ilusa sammu meie seltskonna sumpaatia võitmisel.

Külalisi oli tõesti rekordiarv, umbes 400 ja pääle selle gaid-skoute 350.

„Hüüd nr. 3“, maleva ajakiri, ilmub enne emadepäeva. Väljaandjaks oli I rühm. Number 4 ilmub uueks-aastaks merirühm „Hailt“ ja töötab tulla sama sisukas.

Pärnu merirühm valis omale lahkunud rühmajahi II jsk. E. Pauman'i asemele uueks juhiks K. Sneegsi ja abijuhiks K. Holm'i.

15. dets. algasid Pärnu malevas käsi-pallivõistlused. Esimesel kohtamisel võitis võrgus I rühm II-st 2:0 ja korvis „Hai“ merirühma 23:1. Igatahes võistlus osutub pinevaks.

18. dets. oli salgajuhtide kooli esimehe töökoondus. Kooli töö läbiviijaks on maleva staap ja n-skmd Raist ning Martinson. Üldse tänavune juhtide kool on korraldatud teisel alusel, kuna eelmiste aastate vaidluskoosolekuilt on mindud üle õppemeetodile.

Jõulud tegid ka meie skautlikus töös vaheaega, kuid pääle pühi algab tegevus uue energiaga, sest teha on palju ja Pärnu tahab sammuda ikka tõusuteed.

Pärnu II gaidrühm

Hiljuti pühitses Pärnu Gaidide Maleva oma teist aastapäeva. Koos selle juubeliga toimus ka Pärnu Gd. Mal. II rühma aastapäeva pühitsemine, sest II gaidrühma tekkimise põhjustaski praeguse Pärnu maleva tekkimist.

Siiani on rühm edukalt ja eeskujulikult töötanud. Ja mis seal siis kaheldagi — kõik ühe kamba tüdrukud, ühiste vaadetega, alati koos ja kõikide

sihiks olla valmis isamaa ja ligimise teenistuseks. Rühmal oli laiadane tegevus. Suvel olid pea iga nädal matkad küll üksikult, saigaga, rühmaga või koos väikeste „kavaleeride“ — hundi-poegade, kellega korraldati metsas ühiseid mängu ja kellelt õppisid meie noored „peremehed“ majapidamist. Nädalas kord peetakse Pärnu Linna Tütarlaste Gümnaasiumis maleva kodu koondusi, kus võetakse palju gaidlikku tarkust läbi. Palju õpiti juurde ka üleriiklises gaidjuhtide laagris Doberanis, millest võttis osa hulk II rühma gaid. Värske laagriteadmistega asuti gaidliku töö edendamisele.

Kuid rõõm ja lust ei tule kunagi üksi. Nii juhtus kesksuvel ka üks leinapäev tulema. Nimelt lahkus gaidide juurest energilisemaid ja töökamaid II rühma gaid — Nadja Mikser, kes asus Tallinnasse elama, kuid siiski on veel II rühma nimekirjas. Koolide algpäevil siirdus Tallinnasse kooli rühma ja kogu gaidmaleva parim tantsija Hilja Luukas, kes esines ka tubli ja idealise gaidina. Kuid suvel on ta jälle tagasi ja siis läheb lahti jälle gaidide nii omane tants ja laul suurema hooga.

Praegune rühma staap on väga tugev. Rühmavanemaks on Pärnu seltskonnas lugupeetud pr. Seiler, kes igatpidi püüab gaidide elu kergendada. Rühma juhib gd. Linda Kurg, alles värske juht, kuid saab hästi oma vastutusriika ülesandega toime. Rühma abijuhiks — vanemgaidiks on energilisem Pärnu gaid — väike Muusa Raist, kes igalpool gaidide peres esimene ja on suureks konkurendiks skautidele. Mussi omalhoodimisega on II gaidrühm tõesti õnnelaps. Küll teotseb Mussi hellakeste juures, abistab skaute, kergendab maleva staabi tööd, asutas nüüd maleva juhi gaid Aid'iga Paadremaale gaidrühma, kuid kunagi ta ei väsi ja ikka jääb tal suur protsent ajast üle II rühmale. Salgajuhtideks on gd. Mölder — „vana kala Pärnu lahes“ —, A. Annus, I. Vau ja Hedo Uustalu.

Huvitav on siinjuures märkida, et ükski rühma liikmeist pole veel teise järgu gaidi eksami sooritanud, kuid siiski seisavad oma ülesande kõrgusel ja teotsevad eeskujulikumalt kui mõned „eksamihäiged“.

Järgmine number ilmub Vabariigi Aastapäeval 24. II 1935 a.

Toimetuselt.

Skautlikud organisatsioonid on Eestis kindlal alusel. Aga ometi ei saa öelda, et oleksime jõudnud eesmärgile: meie liikumine peaks olema väliselt palju jõulisem ja sisult hoopis sügavam. Skautlik kasvatus peaks püsivalt ümbermuutma suurel hulgal Eesti poisse headeks inimesteks ja tulusateks isamaaarmastajateks Eesti kodanikkudeks. Tarvis on arendada skautlikku tublidust, ausust, elurõõmu kogu meie noorsoos.

Skautlus kipub jääma pinnapäälseks, kuna tema aated ja kasvatusviisid on mõistetavad ja kättesaadavad ainult vähestel. Vastava kirjanduse lugemist raskendab võõrkeelte vähene oskus, ning tegelikku oskuste omandamist välismaade skautjuhtide koolides takistab aineiline jõupuudus.

Skautluse mõttesse süvenemiseks on noorte juhtidel ja vanemail tarvis tuge ja kirjutada skautlusest.

Mida enam skautlise kirjanduse lugejaid, seda rohkem tuntakse skautlust ja seda enam levib see poiste sekka.

Kui meie skautlusel millestki suur puudus on — siis nimelt teadlikest skautluse sõpradest, kes meie liikumist oleks suutelised arendama ja toetama. Neid tuleb ettevalmistada suureks aatelseks tööks.

Peame hästi harima pinda ja külvama väärtuslikku seemet, kui soovime saada hääd lõikust.

Meil Eestis on seni vaid üks ajakiri, mis järjekindlalt on püüdnud levitada parimaid ideid skautliku lipu alla koondunud noortele. On püüdnud hoolitseda nende lugemisvara eest kelle juhtlauseks on „Tahan olla puhas sõnas, mõttes ja teos“. Selleks ajakirjaks on „Eesti Skaut“.

Ajakiri „Eesti Skaut“ annab ülevaate skautluse arenemisest Eestis, toob praktilisi näpunäiteid, jutustusi ja muud huvitavat noortele.

„Eesti Skaudi“ XIV aastakäik ilmub 8 numbrit, kokku 128 lehekülge. Käesoleva aastakäigu numbritest on ilmunud Nr. 1 novembri 1 ja Nr. 2 detsembri 5. Nr. 3 ilmub uue aasta alul ja edasi iga kuu lõpul kuni 8 numbrit täis. Aastakäik algab sügisel ja lõpeb kevadel.

Kõik noored ja vanad, keda huvitavad skautlikuliikumise põhimõtted tellige omale ajakirja käesolev aastakäik.

„Eesti Skaudi“ väljaandjaks on Eesti Skautide Maleva päästaap. Vastutavaks toimetajaks hra Haridussotsiaalminister N. Kann. Toimetajaiks: rida skautmastreid. Tellimishind skautidele kr. 0,50 noorkotkastele kr. 1.00, vanematele kr. 1.50.

Igale, kes 3 tellimist vanemalt vastuvõtub ja ühes rahaga talitusele ärasaadab, saab aastakäigu tasuta.

Odavamaks rahasaatmise viisiks osutub, rahasaatmine posti jooksvale arvele Nr. 180 Eesti Skautide Maleva peavanema N. Kann'i nimele Tallinnasse. Selleks tuleb postkontorist osta rahasissemaksu kaart (sinine) — hinnaga 1 s. Kaartile märgitakse rahasumma suurus, aadress ja äralõigatavale osale kirjutada tellijate aadressid. Selle kaartiga raha saatmine maksab iga 10 kr. või selle osa pealt 1 s. ja põhimaksuks 5 senti.

Tellimised ja järelpärimised saata Tallinna, Vabaduse 2 „Eesti Skaudi“ talitusele, või peatoimetajale skm. H. Tari'le Nõmme — Väike jaam 17—3.